

یادداشت روز

پس از گام اول

سیی ماه پس از آنکه دولت یازدهم زمام امور را با شعار فعالیت و تدبیر در دست گرفت، به گواهی اسناد و آمار رکودی بی‌سابقه بر کشور حاکم شده است. اینگونه به نظر می‌رسد که مقامات و مسئولان دولتی، در ماجرای دیگری درگیر بودند و فرصتی برای رسیدگی به حال و روز اقتصادی مردم نداشتند! اکنون و با پایان مذاکرات هسته‌ای و در هنگامی که نوبت به اجرای تعهدات دولت رسیده، به نظر نمی‌رسد که دولتمردان، نگران زمان طولانی و مهم از دست رفتناده و می‌گوشتند که باید دیگر اقبال عمومی را بدست بیاورند. اوج اتخاذ سیاست ماینر را باید در سفر اخیر رئیس جمهور محترم و هیئت تکمالت نفره همراه وی دید. سفری که به اعتقاد بسیاری، می توانست منشا برخی تحولات اقتصادی شود، اما همانطور که تجربه سیی گذشته نشان داده، تیم اقتصادی دولت، شناختی واقعی و حقیقی از مشکلات سطح جامعه ندارند و مداکتر به برخی آلمأ و آرزوها پرداخته‌اند، این سفر نیز به آسان ستم و سوء منفرج شد و این نگرانی وجود دارد که باعث تشدید مشکلات در آینده شود چگونه؟

۲- چند روز قبل، محمود سریع‌القلم - که روزگاری در زمره مشاوران ارشد رئیس جمهور کنونی در مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت بود و اکنون هم گفته می‌شود چهره پشت پرده بسیاری از تصمیمات اقتصادی و سیاسی دولت است - در حاشیه اجلاس چارخی اقتصاد ایران با دادوس سوسین، به خبرنگار سیی‌ان گفته بود: «ایران باید پولی را که به دست می‌آورد صرف حل مشکلات اقتصادی در داخل کند و بنابراین چیزی برای هزینه در منطقه نخواهد داشت... با توجه به شرایط کنونی اقتصاد ایران و این حقیقت که هم اکنون ۴۱ درصد از تحصیل کردگان در کشور بیکارند و باز این حقیقت که ایران باید پس از بیش از ده سال تحریم، تحریم‌های شدید، سیاست‌های اقتصادی را از نو بنا کند، بیشتر توجه این کشور بر مسائل داخلی قرار خواهد داشت، به ویژه اقتصاد ملی. لذا ایران دیگر منابعی در اختیار نخواهد داشت که به منطقه و به بلندپروازی‌هایش در منطقه اختصاص قسم‌خورده ملت «بلندپروازی» خواهد می‌شود و با به رخ کشیدن مشکلات اقتصادی، اینگونه به جامعه القا می‌شود که اگر مشکلی هست، این دلیل است که ما بلندپروازی کردیم و این قول آن بلندپروازی‌ها که داخل خرینه شده، است. ۴۱ درصد بیکار به سسر کار می‌روند و اقتصاد ملی رونق می‌گیرد! این نگاه نادرست و بیبیار، در همین سخنان خلاصه شمانه و خیالی روز۱۲ آنچه به ذهن می‌رسید،گام در راه عملیاتی شدن نهاد امن نه اشتغال از ۲۰۲۱ درصد و نه برای حل مشکلات اقتصادی ملی، بلکه برای اطمینان بخیرشنی در غرب تا پیش از اقتصادباشان نداریم که بلندپروازی کنیم!

۳- سفر رئیس جمهور محترم به اروپا، گام اجرایی سخنان جناب مشاوران یاد شده بود و پس از گام اول، یعنی توقف خرج انرژی هسته‌ای، دور تا دور سرمایه ملت ایران را به یک پیکر بی‌رق اقتصاد غرب تزریق کند و البته با جشن و سرور دوزخ‌زدگان، حیاوه به راه بیندازد که درهای دنیا به روی ما باز شد و همای سعادت به شانه‌امان نشست! چرا که ناوستیم با پژو و ایرباس قرارداد ببندیم! این سفر به شدت نشان داد که مقامات دولت بخیرشنی شناختی از واقعیت‌های تلخ اقتصاد کشور ندارند و گرنه چنین سخاوت‌مندانه، سرمایه ملی را به جیب ایتالیا و فرانسه که خودشان پر از مشکل و معضلت اقتصادی هستند، سرازیر و اینگونه بازار سرمایه ملیون را به روی آنان باز می‌نمایز کنند!

۴- وقتی با دنیا در یک بازی می‌زنند باید به خودتان و داخل تکیه کنید، با شعار که نمی‌شود مقابله کرد، باید تدبیر کنیم و در برابر زورگویی‌ها بایستیم. اولین راهش این است که به خودمان متکی شویم و واردات را کم کنیم، اینکه مقام رهبری بر اقتصاد مقاومتی تاکید دارد و بارها تاکید کرده، به همین دلیل است که کشور می‌خواهد بایستد، باید برای خودشان سیاست، بایستد، نه اینکه به دیگران بیشتر تکیه کند». آنچه خوانید، گوشه‌ای از سخنان رئیس جمهور در یکصدمین روز از آغاز مسئولیتش بود! ایشان البته پیش‌تر هم گفته بود: «عدالت اقتصادی به این معنا است که هر چیزی در جای خودش قرار بگیرد. اولین مسئله، تولید است ... در شرایط امروز به جای اینکه تولید داخلی را بیشتر کنیم و واردات روی آورده‌ایم که این بزرگ‌ترین بی‌عدالتی است. عدالت اقتصادی این است که در شرایط فشار دشمن بتوانیم به تولید کمک کنیم، فشار را بهبود ببخشیم و تولید داخلی را بیشتر و از واردات کم کنیم. شعارهای سیاسی ما با عملکرد اقتصادی ما سازگار نیست». در شعار سیاسی، شعار مقاومت می‌دهیم اما در عمل در بخش اقتصادی مقاومتی در کار نیست، این سخنان در شرایطی گفته شده بود که هنوز، وضع مثل امروز نبود. نه به گفته مقامات دولتی، نه در دقیقه یک ایرانی بیکار می‌شد و نه بیش از هشتاد درصد کارگران بیکار تولید و ... تعطیل بود و نه با اتعان آ آقای مشاور، بیکاری تحصیل کردگان به ۲۱ درصد رسیده بود و ۴۰۰۰ وزیر خود را خطر رکود را به دولت هشدار داده بودند و نه ... حالا اما همه این اتفاقات افتاده و طبیعتا دولتی که رئیسش آن حرف‌ها را داد، باید پیش‌تر از همه شک دیدگری به تفق نق ان باشد، اما اکنون باید پرسید سواد فرهنگ، فرهنگ، این شده که جناب رئیس جمهور وعده کرد ؟

۵- پاسخ ۴ این سوال را به دو صورت می‌توان داد: یکی براساس آنچه امروز غریب گفته‌اند و دیگری براساس قراردادهای منعقد شده، روز گذشته فاینشال تایمز به گزارشی خبری آنجلیحلی، سفر روحانی را مورد بررسی قرار داده و با اشاره به اینکه برقرار شدن روابط تجاری میان ایران و ایتالیا نیازمند کلاتی برای ایتالیایی‌ها دارد نوشت: «حسن روحانی و هیئت همراهش مقدمات عقد قراردادهای برای ایتالیایی‌ها را به ۱۷ میلیارد دلار را به ایتالیا فراهم کرده‌اند ... در فرانسه هم قراردادی برای خرید ۱۴ هواپیمای مسافرویی ایرانی امضا می‌شود. از میانبر بعضی از اقتصاددانان منطقه این است که ایران برای خرید هواپیما به ۱۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کرده و نیاز دارد. صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی می‌کند که واردات ایران از ۷۵ میلیارد دلار در سال جاری میلادی به ۱۱۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۰ برسه، پیش‌بینی افلاز در چشمگیر واردات، تنها ظرف پنج سال، سوداتان شوم رقم افتار است! ۲۴ موضوع ۱۰ پرسش‌کننده و سادته برای بیان می‌شوند: فرانسه فارسیو با یادآوری حجم بالای قراردادهای منعقد شده برای «واردات و ازروپا نوشت: «درهای ایران برای تجارت باز است، این پیام ساده حسن روحانی رئیس جمهوری ایران در جریان سفر به اروپا است». تحلیل این دو رسانه معتبر را در کنار اظهارات آقای مقام عالی‌رتبای که گفته بود: «با این قراردادها، ایتالیا از رکود خارج می‌شود» به نظر فرانسیو که گفته بود: «زبان‌دیده اصلی تحریم‌های ایران، صنایع فرانسه بود» تکمیل می‌شود و می‌توان فهمید که چه اتفاقی افتاده است!

اما بررسی قراردادها هم شرایط حقایق تلخی است. خرید ۱۱۸ فروند هواپیمای مسافرویی - اگرچه در شرایط داخلی و خروج و تحویل‌شدن آنها به شرایط کنونی اقتصاد ایران با میلیون‌ها بیکار، چه مزیتی برای ما دارد جز رونق و اشتغال آفرینی صنایع فرانسه؟! آیا آقای رئیس‌جمهور، فراموش کرده‌اند که قرار بود برای بیکاری ایران شغل درست کنند؟! آیا این به ما ماندن آن نیست که خانواده‌ای را بیکاری و بیکاری و ... در پیار دارد، تنها سرمایه‌هاش را به‌خرد لوستر اختصاص می‌دهد؟! آیا الان و در این شرایط، اصلی‌ترین نیاز ایران خرید هواپیماست؟! این هم هواپیماهایی که بخش قابل توجهی از آنها به دلیل ویژگی‌های فنی، تنها امکان فرود در فرودگاه‌ها نیست(راه تهران) و ۵۴ فرودگاه دیگر جهان را درآوردند؟! با این قراردادها، ایتالیا به چه‌جایگاه قراردارد با پژو را هم باید در همین مسیر دید. در ابتدا باید پرسید مگر پژو همان شرکتی نیست در میانه تحریم‌ها، ما را رها کرد و رفت؟! و مگر همان شرکتی نیست که در تحریم، هزاران کارگرش بیکار شدند و به خیابان‌ها ریختند؟! اما شما به آنها اجازه وارداتی و بیکاری می‌دهید و کارگرشان را به میز ماشه می‌گذارید که آن‌ها جوان ایرانی را در برزخ بیکاری تنها می‌گذارید؟! آن هم تنها به خاطر سرمایه‌گذاری ۲۰۰ میلیون یورویی در ایران خودرو؟! یا آن کشور کشی که این‌تکفته رکود نگردد که چرا فرانسوی‌ها را در جریان مذاکرات دیگر یک‌طرفه هسته‌ای، تا روز آخر، به بار نقش پس‌انداز، به بازی درگیرند. مذاکرتان بازار خودروی ایران‌دست؟ چه کسی با کسانی در کار است که اجازه نمی‌دهد یک خودروساز دیگر غیروارویی با اروپایی که محصولات به مراتب بیشتر از نسبت به پژو دارد، وارد ایران شود؟ و چرا پژو هنوز نمانده، چرا به ما شرط می‌گذارید که اگر تحریمی صورت گرفت، بدون پرداخت یک ریال غرامت، از ایران می‌روود؟! به راستی کارگردان این مسئول دولتی، با سرمایه خودشان هم چنین معاملاتی می‌کنند؟! برای فرزندان خودشان هم چگونه اشتغال ایجاد می‌کنند؟

با دیگر وعده‌های رسمی دولت را با وضعیت کنونی اشتغال و اقتصاد مقایسه کنید و نتایج سفر اروپایی دولت را در رفع این معضلات بررسی کنید. آیا تأثیری دارد یا فقط می‌توانیم چند روزی قوق‌ده باشیم که هواپیما می‌خریم و مثل دوران دبستان رفتن، از شوق خریدن کفش‌های نو، تا صبح خواب می‌نمیرد؟! تا اینجا که در فکر برای پیوستن به جامعه جهانی(که خودخواهی در انرژی هسته‌ای) تعطیل شد و اکنون در یک سفر به اروپا، واردات وسیع در دستور کار قرار گرفت، آیا اگر قرار باشد یک سفر خارجی دیگر در دستور کار قرار بگیرد، باید گوشه‌ای از این‌ها را بفروشیم؟!

حسین ششپان

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

گزارش خبری - تحلیلی کیمیان

سوغات فرنگ

رونق اقتصادی ایران یا فرانسه؟!

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی

جوانی